

Arkiv för: [December 2004](#)

2004-12-31

□ 09:50:36, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Hemkomna bekanta

Jag har hela tiden förstått att människor jag känner måste ha varit bland de drabbade i katastrofen i Sydostasien. Eftersom jag har dålig koll har jag bara inte varit medveten om vilka som befunnit sig där, men jag börjar få små rapporter nu. Arbetskamrater och deras anhöriga är bland de drabbade. Inga döda men (vissa svårt) skadade, både fysiskt och psykiskt. Det de har att berätta om är att de absolut inte fått någon som helst hjälp från svensk sida. De har själva fått uppsöka sjukvård, fått bli omhändertagna av lokalbefolkning, själva fått ordna med resan hem. Här, hemkomna, har de fortfarande inte kunnat bli erbjuden någon hjälp.

[Francis](#) med make befann sig i östra Thailand vid katastrofen och har därmed klarat sig utan några men. Vad jag kan förstå så tänker de fortsätta som planerat till Vietnam.

Andra som befunnit sig i östra Thailand berättar om att de inte får någon information om vad som hänt. De märker ingenting i den delen av landet. På tv kan de bara se CNN och eftersom detta inte är intressanta nyheter för amerikansk media, så berättas det väldigt lite om katastrofen där.

Alla gör så gott de kan. Utom svenska regeringen som gör så lite som möjligt. Nu ska dock UD efter kritik börja ta anhöriginformationen mer på allvar och samla in uppgifter om de försvunna, mer än bara deras för- och efternamn. Listorna över saknade måste vara en katastrof i sig att gå igenom utan signalement eller personnummer. Min kritik kvarstår. Varför har svenska myndigheter nekat initiala erbjudanden om hjälpinsatser?

 • [Ändra..](#)

2004-12-30

□ 21:09:29, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Full rulle

Hektisk vecka. Det sammanfattar veckan som varit. Moderskeppet har både hunnit landa och åter lyfta samtidigt som jag arbetat utan några extra ledigheter. Nyårsafton är inget undantag. Så här inför årsskiftet finns det en del deadlines på jobbet samtidigt som jag där lämnats ensam. Hektisk vecka.

 • [Ändra..](#)

2004-12-28

□ 22:32:16, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Min syn på en märklig regering

Jag gillar inte riktigt bloggar som skriver om jordbävningkatastrofen i Sydostasien. Det kan tyckas märkligt eftersom den här texten enbart handlar om just den katastrofen. Skillnaden, om jag nu måste förtydliga och förklara mig, är att jag inte uppskattar det uppenbara – när man återberättar sådant som redan finns beskrivit i övrig media. Har man inga egna reflektioner förstår jag inte varför man alls, i stort sett, kopierar redan

journalistiskt publicerade texter. Och jag har sett så mycket av just detta och det bevisar också min tes om att bloggare är pseudojournalister (falska journalister) och inte alls tillför något nyhetsmässigt eller väsentligt.

Alltså. Här är min reflektion efter att i ett par dagar följt de flesta nyhetssändningarna på tv...

Jag förstår inte. I Sverige skapas krisgrupper och resurser frigörs på sjukhus för att ta emot alla hemåtvändande svenskar. Problemet är att inga dyker upp. I Sydostasien springer svenskar omkring i badbyxor och utan andra tillhörigheter men får inte åka hem utan att själva betala för resan. Ambassaden och UD vägrar nämligen hjälpa de som inte bokats genom researrangör. Det enda Sverige egentligen gjort hittills är att skicka tält. Hur vore det om man såg till att alla som ville komma hem fick komma just hem? Hur vore det om man istället skickade mat och färsktvatten samt sjukvårdspersonal? Jag förstår däremot kritiken mot vår spaka regering som inte kan samla sig till handling. Nu har man skickat utrikesminister Laila F till Thailand då hon vill se vad som behöver göras. Och så ska en utredning tillsättas. Har de inte hört talas om snabba insatser och akut?

Här trodde nog vissa att man skulle kunna flytta fokus från den märkliga utvisningen av egyptierna till att göra en bra insats i Sydostasien. Tji, fick de. Ännu en gång bevisar man sin inkompetens.

Svenskar som överlevt naturkatastrofen känner jag inte mycket empati med (frånsett de som förlorat anhöriga). De kommer förr eller senare hem till tryggheten. Värre är det för ursprungsbefolkningarna där inga flygplan skickas för att evakuera dem. Och som förmodligen ganska snart kommer att drabbas av epidemier i katastrofens spår.

 • [Ändra..](#)

2004-12-25

□ 20:50:13, Kategorier: [Blogginlägg](#)

[Jesus var bög?](#)

Enligt den senaste Bibelöversättningen så vet man inte vilka de fyra evangelisterna egentligen var. Kanske deras berättelser bygger på vad de fått höra direkt av Jesu lärjungar, eller så har kanske de muntliga berättelserna gått större omvägar än så. Nya testamentet består av totalt 27 böcker. Samtidigt har mycket lagts till och dragits ifrån beroende på vilken bild av kristendomen man vill föra fram. Det har varierat över tid. Det man tror sig veta är att samtliga dessa (i nuvarande Nya testamentet) 27 böcker var nedtecknade till omkring år 100. Alltså tog det cirka 100 år innan okända män genom muntliga berättelser nedtecknat det vi i dag vet om Jesu liv. Och det är inte mycket. Det finns många glapp, på flera år, när man läser om Jesus. Bilden är inte komplett. Ändå fortsätter man att forska kring vem Jesus egentligen var, två tusen år senare.

Den stora (?) nyheten för dagen är att Jesus var bög. Texter som inte längre finns medtagna i Bibeln berättar om ynglingen som Jesus levde ihop med och om deras kärlek. Dessutom sägs ännu ett bevis för detta vara att Jesus aldrig framställs i Bibeln som om han tyckte om, älskade, kvinnor. Hur man kan lägga ihop detta och få det till att Jesus var bög, förstår jag inte riktigt. Kul kuriosa, kan jag tycka som inte egentligen bryr mig.

Vidare har man kommit fram till att tre av de tolv lärjungarna var bögar. Tja. Varför inte? Det vore representativt statistiskt sett. Men jag vet inte vad dessa nya "fakta" egentligen har för betydelse? Visst, mycket av den homofobi som finns i dag kommer från kristna fundamentalister. De kommer aldrig att acceptera dessa nya tankar, men det hade varit kul om man kunnat skriva dem på näsan hur det egentligen låg till.

Det jag förvånas mest över är hur man över huvud taget kan säga någonting om en människa som levde för två tusen år sedan. Förutsatt att man går med på att Jesus är en existerande historisk person. Vi kan tolka och göra nyöversättningar med nya innebörder, men vi får aldrig veta något som kan sägas vara den absoluta sanningen. Så varför då spekulera i den? Jesus var kanske bög. Det ändrar ingenting för min del. Då är jag mer nyfiken på om

Ricky Martin är bög... Nutida skvaller är roligare.

 • [Ändra..](#)

📅 18:27:18, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Summering av julen

Julafton var underbar. Jag sov. De få minuter jag kom ur sängen försökte jag surfa, men tji fick jag. En liten misse (inga namn) satte sig ständigt på musen och bet mig om jag ändå försökte surfa nätet.

Juldagen har egentligen varit en repris av julafton. Sömn. Det är så att jag blir lite orolig. Att jag är så trött beror säkert på att det varit intensivt på jobbet när 75 % av kollegorna fått semester utan att det blivit mindre i verksamheten att göra. Och i morgon är det åter arbete som gäller för mig. Ja, i flera dagar ska jag nu vistas på jobbet då jag inte fått ledigt. Hemma kommer ömma modern att sitta och vänta på att jag ska komma hem om dagarna. Trist situation. Inte en hel dag får vi ihop.

 • [Ändra..](#)

2004-12-23

📅 21:36:20, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En julkhälsning

Ja, då är snart julen över oss då vi firar tomtens födelse eller hur det nu var. Själv firar jag ingenting och det känns bra. Inget julpynt. Ingen julmat. Inga julklappar. Ingen jul. Eftersom nätet ändå är så dött i dessa dagar drar jag mig också tillbaka för en tid. Här och nu; tack för alla julkhälsningar - både irl och url. **God jul!**

 • [Ändra..](#)

2004-12-22

📅 20:03:20, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Gästbok

Min [gästbok](#) har återkommit efter en semester på drygt sex månader. Som vanligt kommer jag att ta bort alla kontaktuppgifter och häckla de som gör reklamlägg. Gud, som jag saknat att häckla dem... 😊 Men annars är det fritt fram. Gästboken finns till för att skrivas i.

 • [Ändra..](#)

2004-12-21

📅 15:48:13, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Arbetsmejl

E-post kan ibland vara trevligt att få. Tyvärr är det mesta spam. Frågan är hur man egentligen ska definiera spam, skräppost. I min privata inkorg hemma är jag väldigt overseende eftersom jag bara raderar skiten. Ja, sånt som är massutskick och som vill lura mig på pengar.

På jobbet är det lite värre. Skrapposten där är fortfarande massutskick men istället för pengar blir jag lurad på tid. Jag. Verkligen. Hatar. Massutskick på jobbet med allmänna hälsningar, typ God jul, trots att vi ses och pratar med varandra dagligen. Eller små ”roliga” historier som inte heller de har något med jobbet att göra. Dra historierna med dem som kan tänkas uppskatta dem, eller mejla dem privat. Lika förbannad blir jag av att få små utskick med saker som redan är skickade.

Droppen kom för någon vecka sedan när ett viktigt mejl som jag skickat till berörda personer plötsligt kom i massupplaga i retur även till dem som inte hade med saken att göra.

Något jag inte heller uppskattar är att föra dialoger via mejl när det finns telefon eller man kan träffas ansikte mot ansikte. Mejldialogerna avslutas aldrig utan fortsätter som pingpong fram och tillbaka. Själv svarar jag på ett mejl och sedan får det vara slut. Uppstår fler frågor – lyft luren!

Sammanfattningsvis verkar det som om mejl ersätter all form av kontakt på jobbet. Massutskick innebär att alla får ta del av något som kanske är riktat internt för en liten grupp på jobbet. Mejlen verkar användas som fikarastssubstitut. Nåja. Nästan. Undantag finns. I går fick jag känsliga uppgifter som också gått ut till alla som massutskick. Känsliga uppgifter om kollegor. Tydligt är det väldigt bekvämt att klicka på ”skicka vidare till grupper”.

Ja, jag vet inte hur jag ska komma till rätta med detta problem. Denna skrappost är betydligt värre än all Viagrareklam, virus och trojaner som skickas med e-post hem till min privata inkorg. Jag är inte road. Nästa gång kommer jag att skicka ett eget litet massmejl. *Vill ni delge mig något som inte är arbetsrelaterat, skulle jag uppskatta om det skickades till min privata mejladress, jontas@tjohoo.se.*

Men då lär jag väl få höra om hur osolidarisk, okamratlig och stingslig jag är. Som om jag brydde mig. Jag sitter på jobbet för att arbeta. Otfast åtminstone.

 • [Ändra..](#)

2004-12-20

□ 18:00:43, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Vinterskrud

 • [Ändra..](#)

2004-12-19

□ 21:40:25, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Tre månader senare - uppföljning snus

På tisdag har jag varit snusfri i tre månader. Den påminnelsen fick jag i veckan när uppföljningen kom som ett brev på posten. Ja, uppföljningsblanketten kom med posten hem. Märkligt nog var alla standardfrågor enbart om jag hade klarat av att sluta röka. Jag har aldrig varit rökare (*host*, ursäktad rökhostan).

Hur har det gått? Ja, jag har inget nytt att förtälja. Som sagt har jag varit snusfri i tre månader, abstinens hade jag första snusfria dagen under förmiddagen. Vanan gjorde att jag omedvetet trevade med handen efter snusdosan som inte fanns. Ibland kan jag sakna snus väldigt. Jag har inget begär och jag har ingen abstinens. Det är tanken på snus jag saknar. Efter maten eller till kaffet känns det som om något saknas. Snus. När jag inser det lugnar jag mig. Och trycker i mig två prinsesstårtor som kompensation. Nej, det sistnämnda stämmer inte. Att jag gått upp vikt beror inte på att jag slutat snusa, utan beror mer på att jag nu får veckohandlat mat. Tyvärr höll jag på att säga.

På den här tiden har jag inte provat snus eller cigaretter. Jag saknar det inte. Jag skulle aldrig söka upp det. På jobbet frestas jag inte när jag ser kollegorna fortsätta stoppa in sin prilla och jag har aldrig lockats av sur tobaksrök som rökande kollegor ständigt stinker.

Det fungerar bra. Snus finns inte längre i mitt liv. Undrar hur det ser ut vid sexmånadersuppföljningen?

I veckan fanns en intervju med mig i personaltidningen på jobbet om att jag slutat snusa. Trots att jag godkände texten i förväg så... japp... mitt namn var felstavat. Igen.

Förresten. Jag har slopat mitt svenska efternamn i dagarna. Det gör väl inte livet lättare förutom att efternamnet kortats ner från 13 till 6 bokstäver. Även fortsättningsvis lär jag få bokstavera mitt finska efternamn i alla sammanhang.

 • [Ändra..](#)

2004-12-18

□ 21:20:30, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Cach på arbetsserver?

Jag är väldigt konfunderad över datorn på jobbet. I dagarna har jag precis fått tillbaka min dator som blivit omformaterad och fått XP Professional installerad. Varför får jag bara upp "cachade" sidor av min hemsida? Från före omformateringen? Jag har sett på andra datorer också att det är gamla sidor av min hemsida man får upp, trots att ingen varit inne på min hemsida från de datorerna. Finns det någon central cach på arbetsservern som jag tro inte kommer åt eller kan tömma? För självklart går det inte att uppdatera sidan, tömma temporary eller på annat sätt via webbläsaren rätta till detta. Inte ens alternativet "senare versioner" i inställningarna fungerar.

Hur kan det vara så här dumt? Finns det något jag kan göra? Det är lite tröttsamt att inte kunna se egna uppdateringar av hemsidan. I och för sig inga problem med mina texter här, utan det är delsidorna som är i html-format samt samtliga bilder som inte är senaste versionerna.

 • [Ändra..](#)

2004-12-17

□ 12:25:09, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Några veckor senare...

Flärdtjänsten har nu kommit fram till hur man ska kompensera mig. Jag skrev i början av månaden ([den 2 december](#)) om hur fel allt blev och hur mycket försenad jag kom till arbetet. Kompensationen: 50 kronor i form av blomstercheckar. Tjohoo?

 • [Ändra..](#)

2004-12-16

□ 20:50:51, Kategorier: [Blogginlägg](#)

The Amityville Horror

Som 15-åring hade jag ett sommarjobb på [biblioteket](#). Jag lämnades ensam att sköta detta bibliotek eftersom man såg att jag klarade av det. Självt hade jag väldigt kul då jag nästan var uppfödd på biblioteket. Det var mitt andra hem. Eller om det var mitt första hem? Även om jag bara var 15 år så hade jag bredd i det jag läst och kunde därmed tipsa och ge förslag på läsvärda böcker när sådana frågor kom upp. Jag hade planer på att bli bibliotekarie under ganska många år, men tyckte det lät jobbigt att behöva bege sig ända till Borås för detta. Jag ansåg att 30 mil var på andra sidan jordklotet och så långt ville jag inte flytta för att få ett yrke med osäkra framtidsutsikter (mm, så har det alltid varit för bibliotekarien). I dag bor jag sex mil från Borås. Med andra ord så har jag flyttat till andra sidan jordklotet.

Då, för tjugo år sedan, kom det in en pojke (min andra flickvans kusin) på biblioteket som ville låna en skräckbok. Han var väldigt blasé när jag visade upp skräckböcker för barn och ungdomar. Så pass blasé att jag gick raka vägen till facklitteraturen på vuxenavdelningen och slet fram en bok och sa: "Den här ska du läsa". Efteråt fick jag höra att boken skrämte honom rejält. Det var Huset som Gud glömde av Jay Anson. I original heter boken The Amityville Horror och är väl mer känd som en långfilm där det gjorts några dåliga uppföljare som inte har med boken att göra.

Japp, det är Amityville jag vill berätta om. Första filmen kom ut 1979 med James Brolin (gift med Barbra Streisand) och Margot Kidder i huvudrollerna. Och nu görs en remake av filmen. Jag såg [trailern](#) i dag och ställer mig frågan "varför"? Det går inte att följa boken på mer än ett sätt - handlingen är exakt den samma. Dessutom är året fortfarande 1974 och kan inte ändras till nutid, då det var 1973 som allt började i huset som Gud glömde. Det var då Ronald DeFeo sköt ihjäl båda sina föräldrar och sina fyra syskon. Alltså verkar det onödigt att efter 25 år göra om filmen med nya skådisar. Det är nämligen enda skillnaden. Jag förmodar att filmen släpps direkt på DVD i Sverige, men först ska filmen ha premiär i USA den 15 april 2005.

När boken kom på svenska gick den som följetång i [Kvällsposten](#). Min far brukade läsa högt för mig och jag var vettskrämd. Senare har jag både läst boken och sett filmen (filmerna) och blivit lika vettskrämd. Förmodligen med anledning av att det är verklighetsbaserade händelser. Dock har det i efterhand visat sig bara stämna på en punkt - mordet i huset. All ondska som familjen Lutz råkat ut för stämmer inte. Det har pappa Lutz själv erkänt under ed i rätten. [PageWise](#) kan berätta mer.

PS. Min andra flickvän? Öh. Tja. Vi var fyra år, låg i hennes morfars sädesfält och pussades. Oskyldigt. Och minnet lever kvar. Precis andra minnen. Som boken Huset som Gud glömde.

 • [Ändra..](#)

2004-12-15

□ 15:13:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En tyken dag på jobbet, del 2

Jag har åter haft en sådan där dag då jag varit [tyken](#). Dumma och elaka oneliners.

- Det kan inte vara möjligt. Expressen skriver att [en buss kapats](#) i Aten för att man vill flyga till Ryssland. Kan de inte skilja på en buss och ett flygplan?

Jag: - Åh, det är väl en sådan där flygbuss?

- Kommer ni ihåg de prostituerade i Prag som stod i fönstren? Så unga de var.

- Ja, och de tjänade säkert bättre än vad vi gör.

Jag: - Ah, där kom avundsjukan fram.

- Jo, vi är ju proffs och har erfarenhet.

(Jag undrar fortfarande om det gällde proffs i nuvarande yrke eller proffs i att ge sexuella tjänster mot betalning).

- Det regnar! Vi ska ju till [Liseberg](#) i morgon och åka skridskor. Vad ska vi göra?

Jag: - Det är väl bara att ta på sig baddräkten och åka ändå?

- Det skulle väl sett ut. Då skulle nog [GP](#) komma.

Jag: - Och rubriken skulle bli "Effekterna av psykiatrins neddragningar"?

- Har du läst? Präst fick ärva pengar och blev uppsagd?!

Jag: - Ja? Han behöver väl inte jobba om han fick ärva pengar?

- Men det var ju bara ett miljonärv. Det kan man inte leva på resten av livet.

Jag: - Åh, han var ju präst. De ska ändå leva i fattigdom, kyskhet och celibat – då spenderar man inga pengar.

Jag: - Så allvarliga ni är. Har någon dött?

- Nej, det hoppas vi inte.

Jag: - Annars kan vi ju muntra upp de anhöriga med att säga "Åh, de brukar pigga till när man kastar jord på kistan". (Tack till [Dilbert](#)).

Det är lugnt på jobbet. Vi (jag) har för mycket tid till förfogande.

 • [Ändra..](#)

2004-12-14

□ 16:41:33, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Julpatetisk

Jag fick frågan på jobbet i dag om vad jag ska göra julafton.

- Inget, svarade jag.

- Men du ska fira den med släkt, familj och vänner?

- Nä.

- Inga julklappar?

- Nä.

- Men du ska äta god julmat och göra julgotter?
- Nä.
- Vad ska du då göra?
- Inget. Det är en vanlig dag.

Jag lider inte av att inte fira jul. Men usch så patetiskt det lät när jag nekade på alla frågor. Det är verkligen kontrasternas högtid vi har framför oss. Grannen firar med mat och julklappar i överflöd med hela tjocka släkten, medan någon annan sitter ensam och gör absolut ingenting.

Men jag har det faktiskt inte så här patetiskt ensamt i jul. Ömma modern kommer i mellandagarna. Då firar jag min jul, trots att jag jobbar.

Skrev jag inte för en tid sedan om vad det innebär att vara läkarsekreterare? Skrev jag då inte också något om att jag minsann har ett självständigt arbete? Öh, jag tar tillbaka det. I två dagar har jag rullat tummar eftersom jag inte haft något att göra om inte en läkare funnits i närheten som producerat arbete åt mig. Jo, jag har väl andra arbetsuppgifter också som är självständiga, men de är redan avklarade. Lugnet inför jul har infunnit sig på jobbet. Redan.

 • [Ändra..](#)

2004-12-13

□ 19:02:18, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jag - grinig.

De får ursäkta på jobbet. Mina arbetskamraters lussetåg imponerade inte speciellt på mig. Klockan var 6.30, jag var trött, det var mörkt, jag var hungrig, frusen och sur. När jag hörde sången utanför mitt rum, en sång som inte var särskilt stämningsfull, drämde jag högljutt igen min dörr. Det finns gränser för vad jag klarar en tidig morgon. Minuterna senare öppnades min dörr försiktigt och jag fick den försynta frågan: "Vill du inte ha en lussebulle"? Jo, det gick ju an. Sången hade tystnat och jag var fortfarande hungrig. Det enda jag har att anmärka på är att där inte var saffran i lussebulle och ingen sprit i glöggen.

Jag är skeptiskt till pumpflaskor. På jobbet finns de med innehållet sprit eller tvål. I dag behövde jag lite handsalva, tyvärr också i pumpflaska. Behöver jag säga att den exploderade? Jag fick salva över hela mig. Det såg ut som om en blottare hade förlustat sig över mig. Då var det dags att gå hem. Och hem gick jag.

 • [Ändra..](#)

□ 17:03:38, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Personlig uppdatering

Det var länge sedan jag skrev något om min [ms](#). Indirekt har jag skrivit om det i form av att jag har viss hjälp, som flärdtjänst. Men jag skriver inget om sjukdomen och hur den påverkar mig? Varför?

Där finns inte så mycket att säga. Jag tar fortfarande en spruta om dagen, jag går fortfarande med en krycka (försöker undvika på jobbet) och i februari ska jag börja med sjukgymnastik igen. Jag befinner mig i ett lugnt skede mellan två skov där senaste skovet var i våras. Ändå påverkas jag ständigt, varje sekund. Skillnaden är att jag inte tänker så mycket på det. Jag tar min spruta utan att tänka på syftet. Jag greppar min krycka för att kunna gå någorlunda normalt. Sjukgymnastiken är mer styrketräning än något annat.

Hur går det på jobbet då? Tja. Jag är trotsig. Jag känner mina begränsningar men vissa försöker överskrida de givna gränserna. Det är då jag blir trotsig, överlägsen och elak. Gud, vad jag gillar att vara trotsig, överlägsen och

elak. Egentligen handlar det om att jag ger svar på tal efter att ha blivit överkörd i så många år (bildligt talat). Jag klarar mitt jobb.

Privat då? Hur påverkas jag privat? Det är nog där jag har det värst. Inte sämst, värst. Byråkrati. Kronisk trötthet där jag inte har ett fritidsliv. Känner mig väldigt ensam men samtidigt orkar jag inte vara något mer än just ensam. Tyvärr så är det mer än bara behovet av enskildhet - jag känner mig direkt övergiven, men har väl mig själv att skylla. Jag har så många - inte måsten - men "borden". Jag borde ringt... Jag borde skrivit... Men, så är det. Jag lever för jobbet, har ingen fritid men mår relativt bra sjukdomsmässigt om än helt slut. Mentalt slutkörd.

Något positivt? Flärdtjänsten har beviljat arbetsresor för ytterligare två år. Tänk, man tror på mig den här gången då jag säger att jag har ett arbete att ta mig till.

 • [Ändra..](#)

2004-12-12

□ 17:24:40, Kategorier: [Blogginlägg](#)

[Femman vecka 50/2004](#)

Ett biotema.

1. Vilken var den första tecknade respektive otecknade film du såg på bio?

Jag är lite osäker. Ömma modern tog med mig två gånger till storstaden (Kristianstad, åtminstone större än byhålan) för att gå på bio. Ena gången såg vi Superman II och andra gången Oh, vilket party! med Peter Sellers. Men vilken av filmerna såg jag först? Minns inte.

Någon tecknad långfilm har jag aldrig sett på bio.

2. Går du helst ensam eller helst med någon annan?

Jag har aldrig gått ensam på bio. Det måste betyda att jag inte vill gå ensam. Så är det nnog. Annars hade jag gått på bio minst ett par gånger i månaden i stället för en gång vartannat år.

3. Finns det någon film du inte sett på bio men som du skulle vilja se i det formatet?

Nja. Det vet jag väl inte. Snarare tvärtom. Några av de filmer jag sett har varit så dåliga att jag hellre sett dem på tv för att kunna stänga av eländet.

Jo, Crying game. Det hade varit kul att få sitta i salongen när avslöjandet kom och sett hur alla reagerade. Men nu i efterhand är det ju inget att eftersträva. Det skulle ha varit då.

4. Har du haft någon annorlunda/speciell bioupplevelse? Berätta!

Min byhåla hade en egen biograf. Första gången jag gick dit var också den sista innan den lades ner. Sista föreställningen var E.T. varför detta i kombination gör att jag minns detta mycket speciellt. Och jag gick i sällskap med min två år yngre kusin och hennes två tjejkompisar. Jag blev lite chockad när de började stortjuta av att E.T. dog (om högst tillfälligt, han återhämtade sig bra - och jag också). Jag tyckte de var så barnsliga och jag så vuxen. Tjejerna var 9 år och jag 11.

5. Är film bäst på bio?

Generellt sett? Ja. Men vissa filmer är faktiskt bättre på tv. Ringo och the ring gör sig bättre i tv med tanke på vad de filmerna handlar om.

 • [Ändra..](#)

2004-12-11

□ 16:51:27, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Willis flickvän Björlin

[Bruce Willis svenska flickvän](#) har blivit en rubrik i dag. Vet man nu inte vem Nadia Björlin är så har man helt enkelt inte läst [vad jag skrev den 17 juli i år](#). Fortfarande kan man här i Sverige se Chloe (Nadia) nästan dagligen på TV3 i dagsåpan Våra bästa år (kl. 12.55 vardagar). I USA är hon inte längre med i såpan (vi ligger fyra år efter) men nu i december dyker hon åter upp i Days of our lives. Nyheten med att Nadia setts med Bruce Willis blev också en stor nyhet på "[fansiterna](#)" i USA. Det som känns lite märkligt... Karaktären Chloe är 16 år. Bruce Willis är 49... Osmakligt om man nu inte visste att Nadia är 24 år. Okej, så Bruce är fortfarande mer än dubbelt så gammal men åldern har ingen betydelse. Väl?

 • [Ändra..](#)

2004-12-10

□ 18:29:50, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fredagsfyran v. 50/2004

Veckans Fredagsfyra baseras till viss del på [en enkät hos Expressen](#).

Tema: Kulturjournalistik

1. Vilket skulle vara ditt drömkulturreportage?

Drömkultur eller drömreportage?

Jag förstår inte drömkulturreportage. Det antyder att man har en drömkultur som man önskar se omskrivet i ett reportage. Jag har ingen drömkultur. Bäst drömmer jag i sängen och sovkulturen är att det är svalt omkring mig. Detta är inget jag vill läsa om i ett reportage.

Drömreportage med någon som intresserar mig rent kulturellt? Pornkulturen växer och är numera mer eller mindre rumsrent. Det skulle vara intressant att få höra lite livsöden från den branschen som trots allt är så destruktiv. Går det att överleva? Hur ändras man som individ och människa i den här kulturen? Men om det är drömreportage är väl mycket sagt, men jag kom inte på något annat. Kultur kan ses som så mycket.

2. Har du någon kulturjournalistidol?

Jag har inga idoler. Det finns heller inga journalister som jag beundrar bara för att de är journalister eller för på vilket sätt de arbetar. En journalist ska inte lysa igenom den nyhet han eller hon framställer. Då är nyheten inte längre det primära utan ett ego.

3. Finns det något media som saknar kultur idag?

Som jag ser det så är all media kultur. Böcker är kultur. Frågan kan också ställas som om det omnämns någon kultur i media, med betoning i. Om jag säger pc-spel. Det finns en pc-kultur och pc-spel omnämns i recensioner som en egen specifik kultur. Det som sedan spelas - finns där kultur i innehållet av spelet? Det kan jag inte bedöma. Frågan är svårtolkad och svaren tvetydiga och oklara. Kanske det finns någon media som saknar kultur, kanske inte. Hur definierar vi kultur?

4. Är opartiskhet lika viktig i kultur som nyhetsjournalistik?

Kultur eller kulturjournalistik? En viss skillnad.

Kultur: Kulturen kan inte vara fri eftersom man är så ekonomiskt beroende av gångbarhet. Kanske man säljer sig med en populär musikaluppsättning, för att kunna finansiera en Brecht-uppsättning som ingen ser, bara för att få bredd. Men jag kallar det inte för frihet eller opartiskhet. Särskilt inte som man hört vissa kommuner ställa sådana här krav om motprestationer för att få valuta för de kulturekonomiska medel man gett.

Kulturjournalistik: Naturligtvis är opartiskhet viktig. Har vi inte hört om journalister som ger vissa verk översvallande betyg då det visat sig att journalisten varit personlig bekant med musikern, filmaren, whatever? Objektiviteten kan ibland ifrågasättas. Precis som i all media.

 • [Ändra..](#)

2004-12-09

□ 17:01:47, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Var rädd om lilla snoppen

Jag saknar verkligen [Dagens medicin](#) som jag periodvis prenumererat på. Där står så mycket intressant som inte är enbart för professionen. Ibland får jag tillfälle att på jobbet kika lite i tidningen och så gjorde jag i dag.

Det som intresserade mig lite i dag var reportaget om bruten penis. Sedan 30-talet har det totalt i hela världen rapporterats om 1 300 fall av just bruten penis. Naturligtvis borde jag inte ha läst detta. Trots kastrationsångest kunde jag inte låta bli. Inte blev det bättre av att man visade en bild av en blottlagd snopp där skinnet skalats bort så att man bara såg de blodiga svällkropparna. Men jag var som malet som inte kunde låta bli att komma nära ljuslågan.

Hur bryter man penis? Ja, det undrade läkarna också i det reportage jag läste. Någon patient påstod att han brutit penis i bildörren. Annars var det inget konstigt egentligen. En man hade vid samlag lite väl våldsamt råka köra penis i kvinnans blygdben och *knäck*. En annan man hade vid erektion blivit kissnödig och tvingat ner erektionen med våld och *knäck*. Det som händer är att det blir bristningar i svällkropparna samt att vid riktig otur kan urinröret skadas. Operation krävs alltid om nu mannen inte är intresserad av att få deformerad penis (onaturlig böj - vad säger EU-standard?). Är urinröret trasigt kissar man blod.

Operationen går till som så att man skär loss penishuden runt ollonet och vecklar ner/blottlägger penisens svällkroppar. Det fanns ett fint ord för detta. Degloivering, från engelskans "av med handsken". Efter det kirurgiska ingreppet sydde man åter fast penishuden. En konsekvens är dock att mannen alltid efter detta ingrepp blivit omskuren. Förhuden tas bort för att skinnet inte ska korva sig över hela penis, om jag förstod saken rätt.

Tänk, så mycket man kan lära sig? Totalt onödigt vetande. Och ändå så intressant. Åh. Kanske en varning är på sin plats? "Inga män bör läsa detta som har kastrationsångest". Eller kom den varningen lite sent? Hur många män sitter just nu och kniper med benen? Men allvarligt tror jag att många män nu inte försöker tvinga ner ett morgonstånd för att kissa. Konsekvenserna kan bli oanade.

Jag borde återuppta min prenumeration av Dagens medicin... Eller börja skriva skräckböcker.

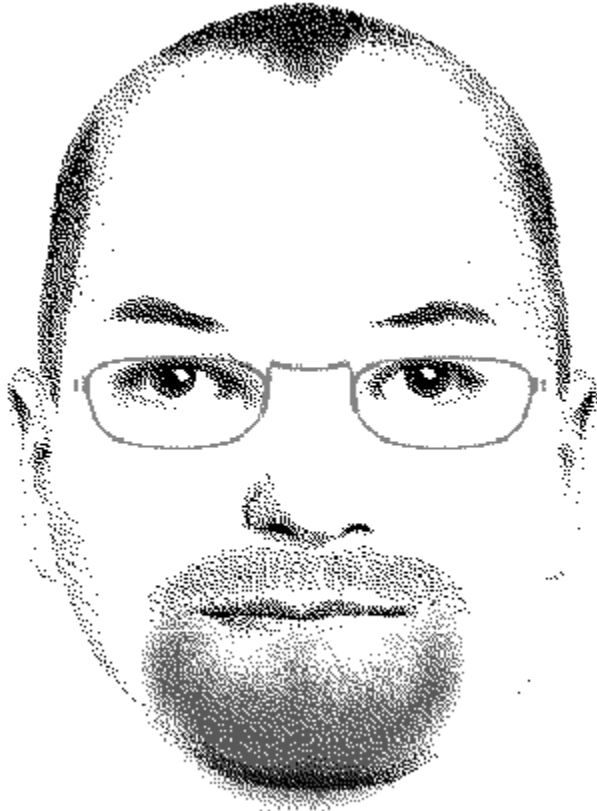
 • [Ändra..](#)

2004-12-08

□ 19:18:18, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fantomen

Senaste veckan har många fantombilder cirkulerat på nätet. Här kommer ännu en.

[Gör din egen fantombild.](#)

 • [Ändra..](#)

□ 02:49:22, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Webbtest

Expressen har en liten webbtest om [Melodifestivalen 2004](#).

Resultat: 22 rätt (av 24)

Du är antingen homosexuell (man), anställd på SVT eller har ett par gyllene skor på hedersplats i garderoben. Skämt åsido: bra jobbat! Kan vi lita på att du inte missar årets tävling?

Årets tävling? Vadå årets tävling? Menar man nästa års tävling? Nej, jag kommer inte att missa nästa års tävling. Kommitén för Schlagermassakern laddar och är överförtjusta i att [Folcker](#) ska spöa skiten ur [Hedin](#) och [Clamp](#).

Bara 22 rätt? Jo, och jag vet exakt vilka två jag inte kunde svara på. Det var två frågor som aldrig framkommit ur programmen under våren. Jag läser inte skvallerbladskor.

 • [Ändra..](#)

2004-12-07

□ 16:48:01, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En skitsak

Jag hade precis kommit till jobbet och hunnit börja arbeta när strömmen gick. Den enda som kunde fortsätta jobba var jag, eftersom jag hade kopplat in min dator i reservkraften. Jag satt i totalt (nästan) mörker och jobbade framför datorn innan det åter blev normalt omkring mig, efter cirka 10 minuter.

Under förmiddagen blev jag... ähum... väldigt... nödig. Vad hände då? Japp. Strömmen gick en gång till och där... satt jag. Becksvart, inga fönster, ingen reservkraft som gick in. Så vad kunde jag göra? Mer än sitta där i mörkret? Förr eller senare skulle strömmen gå igång igen. Dock blev jag redan efter några minuter paranoid och funderade på om jag fått någon liten blodpropp i bakhuvudet som gjort mig blind (mycket kan hända vid en krystning - barn kan poppa fram för att nämna en sak). Efter att ha stressat upp mig några minuter kring denna frågeställning, kom jag på att jag kunde titta på mitt självlysande armbandsur. Jag var inte blind.

Efter ytterligare en stund, närmare en kvart, tyckte jag det började bli drygt. Nej, så kunde jag ju inte sitta i mörkret. Dessutom behövde jag ta min spruta, så jag behövde verkligen komma ut i dagsljuset. Lite besvärligt var det där i mörkret (jag går inte in på vad jag gjorde). Min balans är inte den bästa heller i mörker.

Mycket möda och mycket besvär (som sagt, jag går inte in på vad jag behövde göra på toaletten innan jag var... färdig). Jag slår upp dörren. Och bländas av korridorernas skarpa (nåja) lysrörsljus. Det var inget strömavbrott. Glödlampan hade gått sönder på skithuset. Så där kunde ju jag sitta och vänta på att "strömmen" skulle komma tillbaka. (Kommer osökt att tänka på tjuren Ferdinand. "Och så vitt jag vet så sitter han där än och luktar på...").

Märkligt att ingen saknade mig under min frånvaro. Eller tur...

 • [Ändra..](#)

2004-12-06

□ 15:56:23, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Uppföljning flärdtjänsten

Flärdtjänsten har en resegaranti. De lovar, om jag kommer fram fem minuter efter den tid jag angivit som "senast ankomst", att ersätta mig på lämpligt sätt utifrån grad av skada. Det tycker jag låter väldigt intressant. Vem bedömer ersättningen och vem bedömer vad som är skada?

Som jag skrev i [torsdags](#) kom jag 35 minuter för sent till jobbet. Jag anser att det inte kan göras ogjort. Visst, jag ska vara på jobbet senast kl. 07 men jag har trots allt flextid. Att jag vill vara framme kl. 07 beror på att jag utifrån det beräknar arbetstimmar innan min hemresa ska ske med flärdtjänsten. Dessa resor får jag beställa två veckor i förväg. Därför är det inte så himla lätt att boka om resor när allting fördröjs, som i torsdags. Flexen gjorde att jag

fick minus men det är okej, just för att jag genom flexen har rörlig arbetstid. Att det sedan är mindre lämpligt att jag kommer efter kl. 07, får jag ta. Jag kan inte styra över detta.

Den egentliga konsekvensen, den som jag kan säga att jag lidit skada av, typ sveda och värk, är att jag i torsdags fick migrän av att stressa upp mig i bilen som körde åt fel håll. Men hur ersätts jag enligt resegarantin?

Det finns en avdelning på Flärdtjänsten som heter Information och klagomål. Jag tänkte att jag skulle höra vad denna resegaranti går ut på rent konkret med tanke på den luddiga formuleringen. Det var riktigt intressant trots att jag inte fick några svar på den frågan.

Enligt den tokiga körbeställningen i torsdags var vi tre som skulle hämtas upp och köras till samma destination. Felen var att 1) chauffören körde till fel sida av staden för att hämta resenär "3", samt 2) resenär "2" skulle inte till den destination vi andra skulle till.

Eftersom vi körde till fel adress kunde inte resenär "3" hämtas. Därför strök Flärdtjänsten den resenären. Vi var så fel på det, vad gäller adressen, att vi som genom ett under var nära den adress resenär "2" skulle till, att vi körde dit. En adress som inte fanns i beställningen då det där var fel. Efter detta fick jag (resenär "1") komma till jobbet. Väldigt försenad.

Allt detta kunde Flärdtjänsten spåra i datorn i dag. Förutom en sak. Det fanns aldrig någon resenär "3". Vi skulle aldrig hämta en tredje resenär. Enligt körbeställningen skulle vi efter att ha hämtat resenär "2" kört raka vägen med mig till jobbet. Jag var den som skulle av först.

Här radas den ena missen upp efter den andra. Mitt syfte med att ringa Flärdtjänsten i dag var inte så mycket "jag vill bli ersatt för sveda och värk", som "det är väl bra att detta anmäls så det kommer med i statistiken nu när det finns en resegaranti". Jo, det fick jag medhåll i. Ändå har man lovat återkomma till mig då förseningen inte var ringa och dessutom gällde en arbetsresa. Man ska se över händelserna och se på vilket sätt jag ska kompenseras. Tja. Inte vet jag. Inget kan göras ogjort och inget kan väl uppväga den förlorade tiden från i torsdags morse?

Av någon anledning tror jag inte att detta var sista gången jag ringde till klagomålsavdelningen. [Eller vad tror ni?](#)

Förresten. Mitt paket som varit på vift i veckor... Det kom i torsdags. Fjärde gången gillt.

 • [Ändra..](#)

2004-12-05

□ 20:14:48, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Repris

Stå inte vid min grav och fäll tårar.
Jag är inte där; jag sover inte.
Jag är tusen vindar som blåser.
Jag är diamanten som glittrar på snön.
Jag är solljuset på den mognade säden.
Jag är det milda höstregnet.
Stå inte vid min grav och fäll tårar.
Jag är inte där. Jag dog inte.

[Dan Millman](#)

Jo, citatet ovan har jag haft med tidigare. Det finns inget att säga. Jag har sovit i två dygn.

 • [Ändra..](#)

2004-12-04

□ 13:28:21, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Gallspridning

Mitt nya fina ord "gallspridning" finns nu att söka på hos [Google](#). Jag skrev ordet för [två dagar sedan](#) här. Gud, vad jag är lättroad.

 • [Ändra..](#)

2004-12-03

□ 18:54:29, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fredagsfyran v. 49/2004

Tema: Karriär

1. Är du nöjd med din karriär?

Jag har ett yrke, men jag har knappast gjort karriär inom det. Nej, jag är inte nöjd med hur min arbetsituation ser ut. Och det är inte en karriär jag är ute efter.

2. Är det överhuvudtaget viktigt att satsa på sin karriär?

Utveckling är viktigt. Själv känner jag att jag utvecklas i arbetet utan att göra karriär.

Karriär klingar lite dåligt i mina öron. Jag tänker mig då att man går över lik, inte bryr sig om jobbet i sig utan man är ute efter rejäla lönellyft och gärna befattningar med förmåner och underordnade. Ser man på karriär på det viset tycker jag att det är platt och absolut inte viktigt.

3. Finns det något sätt att kombinera karriär och fritid utan problem?

Självklart. Man gör prioriteringar och sätter gränser. Säger man annat har man verkligen inget liv, åtminstone inte något som har innehåll.

4. Har du något karriärtips?

Ja. Nepotism fungerar i alla lägen. Då behöver man inte ens vara kompetent.

 • [Ändra..](#)

2004-12-02

□ 15:11:55, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Två dubbelfel

Jag fortsätter min gallspridning (ett nytt ord för Google).

Det ringde på jobbet:

- Hej, det är Posten. Vi har ett paket till dig.
- Jaså? Det som skulle kommit i går? Det där ni skulle levererat nu i en månad och som ni lovade dyrt och heligt att lämna i går?
- Va? Nää... Vadå? Har vi ringt och sagt det?
- Nej, jag ringde - ni sa.
- Öh, vi kommer i kväll.
- Okej, mellan 17 och 19 så att jag slipper sitta uppbokad ännu en hel kväll och vänta?
- Nej, sånt kan vi inte lova. Vi kommer när vi kommer och det mellan 17 och 21.

(Inga kommentarer från min sida).

Morgonens flärdtjänst tog priset. Igen. De har tagit många [priser](#).

Normalt sett ser min morgon ut så här:

Kl. 6.25: Hämtas hemma.

Kl. 6.40: Stämplar in på jobbet. Jag börjar senast kl. 07 och beställer alltid flärdtjänst så att jag är på jobbet absolut senast kl. 07.

I dag....

Kl. 6.25

Jag hämtas i vanlig ordning. Vanligtvis åker jag direkt till jobbet utan samåkning. Det hinns inte med samåkning på den tiden.

Kl. 6.30

En granne hämtas upp som har rollator.

- Jag ska till akutmottagningen på XX-sjukhuset.

Redan här började jag fundera. Hur skulle man hinna detta med tanke på att jag skulle till ZZ-sjukhuset och de ligger en bra bit ifrån varandra.

Chauffören: Jag ska hämta en till.

Jag såg adressen och tänkte: Okej, om jag har rätt så ligger adressen i Frölunda, på väg till mitt jobb.

Chauffören kände inte till adressen, men knappade in den på GPS (navigeringssystem via satellit). Och körde åt motsatt håll. Alltså måste jag ha uppfattat adressen fel.

Kl. 6.50

Vi kör in på en gata där chauffören säger "då är vi framme". Jag som läst gatskylten frågade: "Är du säker? Har du verkligen kört till rätt adress?".

Nej. Jag hade rätt. Vi hade kört åt fel håll. Vi var vid fel adress. Fel sida av staden.

Chauffören ringde flärdtjänsten.

- Jag har kört fel.
- Var är du?

- *chauffören vet inte som bara följt GPS*
- Olskroken, viskar jag och chauffören upprepar det i högtalartelefonen.
- Hur i har du kommit så fel? Alla tre du skulle hämta skulle till ZZ-sjukhuset.
- Inte jag, pep farbrorn i baksätet. Jag ska till XX-sjukhuset.

Den felaktiga adressen vi kommit till låg i närheten av XX-sjukhuset. Alltså fick personen som vi inte hämtat strykas från vår färdlista. Farbrorn gick lämnas vid sitt sjukhus och jag skulle sedan lämnas på mitt jobb. Jag var den enda som hade rätt med min adress och också den ende som hade ett klockslag att passa. Märkligt nog var det jag som drabbades mest.

Ingen i bilen hittade på sjukhusområdet där farbrorn skulle lämnas. Chauffören fick syn på skylten "akutmottagning" och körde dit trots mina protester. Jag fann det inte troligt att farbrorn skulle lämnas på barnakuten. Då fick chauffören syn på en annan skylt där det stod "akutmottagning" men också det tyckte jag var en olämplig plats att lämna farbrorn på. Gyn-akuten. Själv tyckte jag att det var självklart att lämna farbrorna vid "centralklinikens akutmottagning", men det tyckte inte chauffören för han visste inte vad centralklinik betydde. Men jag fick min vilja igenom och farbrorn kunde lämnas. På rätt akutmottagningen och vid rätt sjukhus.

Sedan var det min tur. Genom hela centrala Göteborg i rusningstrafiken som stod stilla.

Jag började jobba kl. 07 i dag. Men jag var inte framme förrän **07.35**. En liten resa på 1 timme och 10 minuter som i vanliga fall tar 10-15 minuter. Det första jag gjorde när jag klev in på jobbet var att ta två Panodil.

Inga ytterligare kommentarer från min sida... Jag har nog aldrig i mitt liv haft tur. Med någonting.

 • [Ändra..](#)

2004-12-01

📅 21:40:49, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Brevbäraren runkar bulle?

Jag upprepar.

Fyra veckor sedan: Jag beställer en vara som ska levereras hem till bostaden.

Tre veckor sedan: Jag får ett adresskort där det står "levereras till (min hemadress) vardag kl. 17-21. Vi ringer innan". Ingen ringer, jag har inga missade samtal, varken hemma eller på jobbet (nummer som jag tidigare uppgett).

En vecka sedan: Jag får en påminnelseavi där det åter står "levereras till (min hemadress) vardag kl. 17-21. Vi ringer innan". Ingen ringer, jag har inga missade samtal.

I går: Jag ringer posten då min vara ligger på utlämningsstället dit jag inte kan ta mig. Dessutom har jag redan betalt för hemleveransen. Posten säger då att man kommer i morgon (läs: i dag) mellan kl. 17-21 till min bostad för att lämna mitt paket.

I dag: Kom de? Neeej.... Hörde de av sig? Neeej... Kommer jag att kontakta posten i morgon? Jo. Kommer jag att utläsa en förbannelse över dem och deras efterkommanden? Jo.

Jag har aldrig varit med om maken till inkompetens. Vad håller posten på med egentligen? Runkar bulle och skiter i sina uppdrag?

□ 17:35:54, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Kommunen har botat min ms?

Naturligtvis räckte det inte med gårdagens alla förvirrade telefonsamtal.

I morse vaknade jag med en tanke. Hur det egentligen ligger till med mina flärdtjänstresor. Jag tog fram vilka beslut som gäller. Jo, jag har flärdtjänst till och med den 31 december 2007. Men. Jag är bara berättigad till arbetsresor fram till den 31 december 2004! Ett litet fint glapp på tre år.

Om månad kan jag alltså inte ta mig till arbetet utan får bli sjukskriven. Det låter sanslöst, för jag är arbetsför. Men jag är inte arbetsför om resor utan flärdtjänst görs.

Med ångest har jag i timmar ringt till Flärdtjänsten där ingen har svarat. Jag minns vilket strul det var för två år sedan. Först blev man av med mina ansökningar. Sedan kom de på att de ville ha läkarintyg för att bevilja flärdtjänst. Sedan kom de på att de ville ha arbetsgivarintyg för arbetsresorna. För ett år sedan fick jag dessutom lämna in särskild ansökan för att sitta fram i bil samt ett läkarintyg som sa samma sak. Sistnämnda blev jag beviljad men man glömde lägga in beslutet i systemet och jag fick bara sitta fram om jag åkte en privatresa eller en sjukresa (som inte har med flärdtjänsten att göra).

Då jag äntligen kom fram fick jag veta att jag skulle skriva ihop ett personligt brev och skicka in där jag ansökte om förlängt vad gäller arbetsresor. Men jag vet inte om det blir klart till den 1 januari. Jag vet heller inte om jag får sitta fram. Man trodde inte arbetsgivarintyg behövdes denna gången, men det skulle de ta ställning till senare.

Äh. Brev är skrivet men jag har inte skickat in det än. Jag tror inte det gör så stor skillnad, för det blir ändå alltid problem. Märkligt också att man inte, som brukligt, skickat ut en blankett för förnyat tillstånd. Totalt sett har jag ju tre olika ansökningar hos flärdtjänsten. Som alla löper olika. Det är ett stort ansvar man lagt på mig. Byråkrati och avsaknad från service.

Som om inte detta vore nog så har jag nu också ansökt om Riksflärdtjänst. Det är tre år sedan jag var "hemma". Ännu en blankett. Som eventuellt ska kompletteras med ett intyg från läkare. Samt att jag eventuellt också måste göra en ansökan om engångskort för flärdtjänstresor i annan kommun.

Sa jag något om byråkrati?

Och är jag ändå inne på byråkrati. När jag ändå höll på att ringa kommunen passade jag på att ringa för att höra efter hur det går med min handikappsanpassade bostad. Ni minns väl i våras/somras? Kommunen sa att jag hade en anpassad bostad trots att rollator/rullstol inte går in genom några dörrar och absolut inte i hissen. De skicka arbetsterapeuter hem till mig som skulle ta mått eftersom jag protesterat mot kommunens bristande logik. Vad jag fick veta i dag?

Jo, jag står i den där kön på 750 personer och jag har ingen prioritet. "Eftersom du redan har en handikappsanpassad bostad". *massiv hjärnblödning* Jo, de hade fått arbetsterapeuternas intyg, men det saknar betydelse. Istället för jag höra en massa om "Behöver du verkligen sänk- och höjbart kök?" (inte akut, nej), "Ring din hyresvärd om att slippa dubbla hyror i tre månader" (varför angår det kommunen hur jag löser den frågan – när de inte erbjuder mig lägenhet så förstår jag inte heller varför jag ska lösa dubbla hyror), "Du har mage att komma med krav på vart du vill bo" (nej, önskemål för att visa att jag är medgörlig och kan ta det mesta) och "Du jobbar fortfarande och behöver då ingen anpassad bostad". Nej, vi kom inte fram till någonting. Enligt kommunen bor jag i en handikappsanpassad bostad och det som jag är gnällig på får kommunen lösa genom utökad hämndtjänst.

Byråkrati. Sverige borde ha kommunfria områden eller kommuner i privat regi.

Förresten. Det är World AIDS Day. Se min text från förra veckan (i onsdags).

 • [Ändra..](#)